

گزارش مکتوب مراسم تاسوعای نهضت آزادی ایران

منزل جناب آقای مهندس صباغیان

۱۳۸۵/۱۲/۹

مراسم بزرگداشت تاسوعای حسینی نهضت آزادی ایران در منزل آقای مهندس هاشم صباغیان عضو شورای مرکزی نهضت برگزار شد.

در این مراسم پس از تلاوت آیاتی از قرآن مجید، ابتدا آقای علی شاملو از اعضای شاخه جوانان نهضت آزادی ایران مقاله ای تحت عنوان "آمر به معروف و ناهی از منکر" قرائت کرد و سپس استاد مهدی چهل تنی سخنرانی خود را با عنوان "یقین؛ آثار و لوازم آن" ایراد کرد.

پس از اجرای میان برنامه ای توسط مهندس خضری شامل قرائت اشعار مرتبط با وقایع کربلا دکتر ابراهیم یزدی دبیرکل نهضت آزادی ایران سخنرانی خود را تحت عنوان "جلوه های عشق در کربلا" ارائه کرد. این مراسم با اقامه نماز جماعت ظهر، قرائت زیارت وارث توسط مهندس هاشم سجادی، اقامه نماز جماعت عصر و صرف ناهار پایان یافت.

چکیده سخنان ابراهیم یزدی و مهدی چهل تنی در این برنامه:^۱

دکتر ابراهیم یزدی در این مراسم سخنان خود را با درود بر پیامبران برگزیده ی حق، به ویژه محمد مصطفی (ص)، سلام بر حسین (ع)، سلام بر زینب (س) و سلام بر علی بن حسین (ع) آغاز کرد.

دکتر یزدی در ادامه با استناد به آیات قرآن کریم اظهار داشت: واژه ی "فلح" بیش از ۴۰ بار در قرآن آمده است که به معنای شکافتن، جلورفتن و پیشروی و در واقع رستگاری است، همچنین واژه نجات که مفهوم آن رهایی از وضع نامطلوب است؛ یعنی وقتی می‌گوییم خدایا! ما را از دست ظالمان، ریاکاری‌ها و دروغ‌شنیدن‌ها نجات بده، همین درخواست رهایی از وضع نامطلوب است، اما رستگاری سپهر دیگری است و در اندیشه‌های دیگر نیز به رستگاری اشاره شده است، حتی مارکسیسم که می‌گوید جامعه ی بی‌طبقه، رستگاری را در بی‌طبقگی جست‌وجو می‌کند؛ یعنی در برخی مذاهب و مکاتب تعریف‌های رستگاری متفاوت است.

^۱ - بر گرفته از گزارش ایسنا

یزدی اضافه کرد: برخی اندیشمندان می‌گویند جست‌وجوی انسان برای رستگاری به دلیل خواست او و بازگشت به گذشته‌ای است که آن را از دست داده و می‌خواهد به آن وضعیت مطلوب که به تعبیری گفته می‌شود در بهشت بوده، بازگردد؛ پس رستگاری یک موضوع جهان‌شمول است که در هر مذهبی تعریف متفاوتی دارد و در اسلام، قرآن، ضمن این که بر این که انسان در جست‌وجوی چنین شرایطی است، تکیه دارد، تاکید هم می‌کند که بی‌مایه فطیر است، یعنی تنها عشق به خدا و علی و محمد کافی نیست؛ بلکه باید ایمان داشته باشیم به آن چه پیش از او نازل شده است .

وی در ادامه‌ی سخنرانی خود با بیان این که عبادت از مقوله‌ی عشق و جاذبه است، گفت: خدا می‌خواهد بگوید، ترس را نمی‌توانید از بین ببرید اما از انسان نترسید، بلکه تنها از من بترسید و اگر عاشق باشید به سمت معشوق حرکت می‌کنید و عشق به خدا یعنی همسوسدن با او. می‌بینیم که در توحید هم به همان اندازه که منع شده‌ایم به ذات خدا فکر کنیم، امر شده‌ایم به این که به صفات ثبوتی او یعنی اسماء‌الحسنی فکر کنیم .

وی همچنین درباره رستگاری گفت: اگر بخواهیم رستگار شویم، چه کسی باید الگوی ما باشد؟ با منطق عقلانی مگر می‌شود علی (ع) الگوی ما نباشد؟ پس اگر می‌خواهیم رستگار باشیم باید به نقطه‌ای برسیم که این بزرگان رسیده‌اند .

یزدی با اشاره به دعای عرفه اظهار داشت: در دعای عرفه می‌بینیم مبارزه با ظلم بیعت نکردن با یزید و غیره، تنها فرع خواسته و هدف امام حسین است. او خدا را می‌بیند مانند کسی که معشوق خود را می‌بیند و در تب و تاب است تا به او برسد، پس انگیزه‌ی او عمیق‌تر است. عبادت احرار بر نفس عشقیست که وجود دارد؛ چنانچه خداوند به یهودیانی که می‌گفتند بهشت برین جای ماست گفت، اگر فکر می‌کنید جای شما بهشت برین است پس چرا از خداوند طلب مرگ نمی‌کنید؟

وی همچنین با مروری بر وقایع عاشورا، گفت: وقتی به حالات امام حسین (ع) و یاران او نگاه می‌کنیم، می‌بینیم آنها وجد و شوری داشتند برای آن که هر چه زودتر به سوی خدا بشتابند. امام حسین (ع) مرگ را مانند گردن‌بندی بر گردن دوشیزه‌ای زیبا تشبیه می‌کند و خود را مانند یعقوب می‌خواند که در انتظار دیدن

یوسف است؛ بنابراین رستگاری یک هدف است و آن رسیدن به لقاءالله است و امام حسین در مناجات دعای عرفه از خدا می‌خواهد تا اخلاص در کردار را به او اعطا کند .

یزدی ادامه داد: ایام عاشوراست و عشق امام حسین(ع) در دل همه ما شور و حالی ایجاد می‌کند اما رفتن به راه امام حسین باید از همان راهی باشد که او در دعای عرفه می‌گوید؛ یعنی بی‌نیازی، اخلاص و غیره .

وی با بیان این اعتقاد که متأسفانه همه‌ی ما نقاب بر صورت زده‌ایم و شاید در هیچ دوره‌ای تا این حد جامعه ما ریاکار نبوده است، گفت: کربلا تقابل میان دو گروه نبود بلکه تقابل احساس معنوی تکامل‌نیافته با تکامل دینی بود. آنهایی که امام حسین را کشتند، بی‌دین نبودند، بلکه تکامل نیافته بودند؛ در حالی که در کلام امام حسین می‌بینیم که می‌گوید، وقتی شمشیر می‌زنی آن را با بصیرت بزن؛ منظور امام حسین این است که بدون فکر شمشیری زنی و یا کاری انجام ندهی و پس از بیست سال بگویی که من در آن زمان احساسی رفتار و اشتباه کردم و حلالیت بخواهی .

هم‌چنین مهدی چهل تنی، دیگر سخنران این مراسم گفت: موارد زیادی در تاریخ هست که کسانی می‌خواهند برتری بجویند و برای آن، هر چیزی را می‌فروشند تا قدرت را بخرند، اما کسی که خود را می‌فروشد چگونه دیگران را نمی‌فروشد؟ از سویی تا کسی مسائل خود را با خدای خود حل نکند چگونه می‌تواند مسائل ما را حل کند؟ بنابراین باید حساب کنیم که کجای این مقام بندگی قرار داریم؟

وی ادامه داد: یکی از آثار یقین ایمان به حضور دائمی پروردگار، پرونده و حساب و کتاب آخرت است. کسی که به حضور دائمی خدا ایمان دارد در هر عمل و شغلی که باشد می‌داند خدا مراقب اوست و نظارت پروردگار مانند ترجیع‌بندی در بسیاری از آیات کریمه ظاهر شده است .

چهل تنی اضافه کرد: ظاهر در محضر خداست و باطن محضر خاص اوست. باید بنشینیم و با خود حساب کنیم که اگر خلاف رضای او عمل می‌کنیم، چگونه در محضر او خلاف می‌کنیم؟ و کسی که از ترس دوزخ خدا را عبادت می‌کند بسیار فاصله دارد با کسی که عالم را محضر خدا می‌داند .

این نویسنده خاطرنشان کرد: جرم بزرگتر آن که در عبادات خود توجه نداریم که با چه کسی صحبت می‌کنیم. ظاهر در مقام بندگی اما باطن غوطه‌ور در این و آن. زبان ظاهر با خدا و زبان باطن با اغیار صحبت می‌کند .

وی گفت: چرا این آداب توحیدی در عبادت، در ما اثری ندارد؟ این قانون را شنیده‌اید که اگر ذره‌ای ناخالصی به آب وارد کنید آب در صد درجه به جوش نمی‌آید. با باور به این قانون دقیق، آن وقت نباید باور کنیم که این دنیا حساب و کتابی دارد؟ و با خود نمی‌گوییم چرا برخی وجدان‌ها و قلب‌ها قسی شده است؟

چهل تنی اضافه کرد: چه کسی گفته بدون مجاهده در راه طلب، انسان به جایی می‌رسد؟ چه در امور دنیوی و چه در امور اخروی؟ عبادت همین است .

وی همچنین با ذکر خاطره‌ای از بزرگی، گفت: اگر به خاطر ۵۰۰ تومان بدهی به یک یهودی، انسان در برزخ گرفتار می‌شود، پس «فمن یعمل مثقال...» درباره‌ی همه‌ی انسان‌ها مصداق دارد و کسانی که به حساب و کتاب معتقدند، عمل، گفتار و کردارشان هم با حساب و کتاب است و این نشانه‌ی شیعیان است که در طول روز به حساب و کتاب خود باید رسیدگی کنند .

چهل تنی درباره کسب یقین نیز گفت: ظلم و ستم، بی‌توجهی به حضور پروردگار، حرام‌خواری و حرام‌خواهی است. این‌ها به یقین لطمه می‌زنند؛ در حالیکه تقوا ستون یقین است .

این محقق اسلامی در پایان اظهار داشت: وقتی به حادثه‌ی کربلا نگاه می‌کنیم می‌بینیم گویی اینها مامور بودند مفسر آیات قرآن باشند. اندوه و گریه برای این مظلومان، نشانه‌ی سلامت دل‌ها و نشان این است که دشمنی با ظلم در دل انسان وجود دارد و قراردادی نیست.